

единъ следъ другъ хамбаритѣ си съ жито, трепери за него и казва: Ако човѣкъ не помисли за себе си, никой нѣма да се погрижи за него. Този човѣкъ е правъ въ заключенията си, но само при сегашнитѣ условия на живота, когато хората сж поставили прегради на пжтя си. Това заключение е право, само при организъмъ, въ който всѣки удѣ мисли за себе си. Обаче, това заключение не е право, когато цѣлото тѣло мисли за всички удове. Човѣкъ пѣкъ мисли за цѣлото си тѣло, за всѣки отдѣленъ удѣ. Ако човѣкъ не отдѣля отъ Божественитѣ блага, които получава, специфична частъ за всички свои удове, той е осъденъ на смъртъ. Той самъ подписва своята смъртна присъда.

Следователно, щомъ човѣкъ влиза като удѣ въ Божествения организъмъ и изпълнява великитѣ закони на Битието, и Богъ ще го зачита. Щомъ е въ хармония съ Първата Причина, той ще бжде въ хармония и съ цѣлото си тѣло, както и съ всички негови части. Само при това положение могатъ да се сбжднатъ думитѣ на Христа: „Преди да сте поискали, ще ви се отговори“. Това значи, човѣкъ да е премахналъ преградата отъ пжтя на своя животъ. Това значи, да бжде човѣкъ силенъ, да върви въ пжтя си безъ препятствия, безъ противоречия. Колкото по-голѣми сж противоречията на човѣка, толкова по-голѣма е преградата на неговия пжтъ. Махнете преградата отъ пжтя си и